

JEVREJIMA POSLANICA

SVETOGA APOSTOLA PAVLA

GLAVA 1

Bog koji je negda mnogo puta i razli-nijem na-
-inom govorio ocevima preko proroka, govori
i nama u po{ljedak dana ovijeh preko sina,

1:2 Kojega postavi na{ljednika svemu, kroz kojega
i svijet stvori.

1:3 Koji budu}i sjajnost slave i obli-je bi}a njegova,
i nose}i sve u rije-i sile svoje, u-iniv{i sobom
o-i}enje grijeha na{ijeh, sjede s desne strane
prijestola veli-ine na visini,

1:4 I toliko bolji posta od an|ela koliko preslav-
nije ime od njihova dobi.

1:5 Jer kome od an|ela re-e kad: sin moj ti si, ja
te danas rodih? I opet: ja }u mu biti otac, i on }e mi
biti sin.

1:6 I opet uvode}i prvorodnoga u svijet govori: i
da mu se poklone svi an|eli Bo`iji.

1:7 Tako i an|elima govori: koji -ini an|ele svoje
duhove, i sluge svoje plamen ognjeni.

1:8 A sinu: prijestol je tvoj, Bo`e, va vijek vijeka;
palica je pravde palica carstva tvoga.

1:9 Omiljela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje:
toga radi pomaza te, Bo`e, Bog tvoj uljem radosti
ve}ma od drugova tvojijeh.

1:10 I opet: ti si, Gospode, u po-etku osnovao
zemlju, i nebesa su djela ruku tvojijeh:

1:11 Ona }e pro}i, a ti ostaje{: i sva }e ostarjeti
kao haljina,

1:12 I savi}e{ ih kao haljinu, i izmijeni}e se: a ti
si onaj isti, i tvojijeh godina ne}e nestati.

1:13 A kome od an|ela re-e kad: sjedi meni s
desne strane dok polo`im neprijatelje tvoje podno-
`je nogama tvojima?

1:14 Nijesu li svi slu`beni duhovi koji su poslani
na slu`bu onima koji }e naslijediti spasenije?

GLAVA 2

Toga radi valja nam ve}ma paziti na rije-i koje
slu{amo, da kako ne otpadnemo.

2:2 Jer ako je ono {to je govoreno preko an|ela
utvr|eno, i svaki prestupak i oglu{ak pravednu
platu primio:

2:3 Kako }emo pobje}i na mariv{i za toliko
spasenije? koje po-e Gospod propovijedati, i oni koji
su -uli potvrdi{e me|u nama,

2:4 Kad i Bog posvjedo-i i znacima i -udesima i
razli-nijem silama, i Duha svetoga razdijeljiva-
njem po svojoj volji.

2:5 Jer Bog ne pokori an|elima vasinoga svijeta,
koji ide i o kome govorimo.

2:6 Ali neko posvjedo-i negdje govore}i: {ta je
-ovjek da ga se opomene{, ili sin -ovje-ij da ga
obi|e{?

2:7 Umalio si ga malijem ne-im od an|ela, slavom
i -asti vjen-ao si ga, i postavio si ga nad djeli-
ma ruku svojijeh:

2:8 Sve si pokorio pod noge njegove. A kad mu
pokori sve, ni{ta ne ostavi njemu nepokoreno; ali
sad jo{ ne vidimo da mu je sve pokoreno.

2:9 A umaljenoga malijem -im od an|ela vidimo
Isusa, koji je za smrt {to podnese vjen-an slavom
i -asti, da bi po blagodati Bo`ijoj za sve oku-
sio smrt.

2:10 Jer prilikova{e njemu za kojega je sve i kroz kojega je sve, koji dovede mnoge sinove u slavu, da dovr{i poglavara spasenija njihova stradanjem.

2:11 Jer i onaj koji osve}uje, i oni koji se osve}uju, svi su od jednoga; zaradi toga uzroka ne stidi se nazvati ih bra}om

2:12 Govore}i: objavi}u ime tvoje bra}i svojoj, i posred crkve zapjeva}u te.

2:13 I opet: ja }u se u njega uzdati. I opet: evo ja i djeca moja koju mi je dao Bog.

2:14 Budu}i pak da djeca imaju tijelo i krv, tako i on uze dijel u tome, da smr}u satre onoga koji ima dr`avu smrti, to jest |avola;

2:15 I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu `ivotu bi}e robovi.

2:16 Jer se zaista ne prima an|ela, nego se prima sjemena Avraamova.

2:17 Zato bje}e du`an u svemu da bude kao bra}a, da bude milostiv i vjeran poglavar sve{teni-ki pred Bogom, da o-isti grijeh narodne.

2:18 Jer u ~emu postrada i isku{an bi u onome mo`e pomo}i i onima koji se isku{avaju.

GLAVA 3

Zato, bra}o sveta, zajedni~ari zvanja nebeskoga, poznajte poslanika i vladiku, kojega mi priznajemo, Isusa Hrista,

3:2 Koji je vjeran onome koji ga stvorio, kao i Mojsije u svemu domu njegovu.

3:3 Jer ovaj posta toliko dostojan ve}e ~asti od Mojsija, koliko ve}u od doma ~ast ima onaj koji ga je na~inio.

3:4 Jer svaki dom treba neko da na~ini; a ko je sve stvorio ono je Bog.

3:5 I Mojsije dakle bje}e vjeran u svemu domu njegovu, kao sluga, za svjedo~anstvo onoga {to je trebalo da se govori.

3:6 Ali je Hristos kao sin u domu svojem: kojega smo dom mi, ako slobodu i slavu nada do kraja tvrdo odr`imo.

3:7 Zato, kao {to govori Duh sveti: danas ako glas njegov ~ujete,

3:8 Ne budite drvenastijeh srca, kao kad se progneviste u dane napasti u pustinji,

3:9 Gdje me isku{a}e ocevi va{i, isku{a}e me, i gleda}e djela moja ~etrdeset godina.

3:10 Toga radi rasrdih se na taj rod, i rekoh: jednako se metu u srcima, ali oni ne pozna}e putova mojijeh;

3:11 Zato se zakleh u gnjevu svojem da ne}e u}i u pokoj moj.

3:12 Gledajte, bra}o, da ne bude kad u kome od vas zlo srce nevjerstva da odstupa od Boga `ivoga;

3:13 Nego se utje{avajte svaki dan, dokle se danas govori, da koji od vas ne odrveni od prijekare grjehovne;

3:14 Jer postadosmo zajedni~ari Hristu, samo ako kako smo po~eli u njemu biti do kraja tvrdo odr`imo;

3:15 Dokle se govori: danas, ako glas njegov ~ujete, ne budite drvenastijeh srca, kao kad se progneviste.

3:16 Jer neki ~uv{i prognjevi}e se, ali ne svi koji izi|o}e iz Misira s Mojsijem.

3:17 A na koje mrzi ~etrdeset godina? Nije li na one koji sagrije{i}e, koji ostavi}e kosti u pustinji?

3:18 A kojima se zakle da ne}e u}i u pokoj njegov, nego onima koji ne htje}e da vjeruju?

3:19 I vidimo da ne mogo}e u}i za nevjerstvo.

GLAVA 4

Da se bojimo dakle da kako dok je jo{ ostavljeno obe}anje da se ulazi u pokoj njegov, ne odocni koji od vas.

4:2 Jer je nama objavljeno kao i onima; ali onima ne poma`e ~uvena rije~, jer ne vjerova}e oni koji ~u}e.

4:3 Jer mi koji vjerovasmu ulazimo u pokoj, kao {to re-e: zato se zakleh u gnjevu svojem da ne}e u}i u pokoj moj, ako su djela i bila gotova od stanja svijeta.

4:4 Jer negdje re-e za sedmi dan ovako: i po-inu Bog u dan sedmi od sviju djela svojijeh.

4:5 I na ovom mjestu opet: ne}e u}i u pokoj moj.

4:6 Budu}i pak da neki imaju da u|u u njega, i oni kojima je najprije javljeno ne u|o{e za neposlu{anje;

4:7 Opet odredi jedan dan, danas, govore}i u Davidu po tolikom vremenu, kao {to se prije kaza: danas ako glas njegov ~ujete, ne budite drvenastih srca.

4:8 Jer da je Isus one doveo u pokoj, ne bi za drugi dan govorio po tom.

4:9 Daklem je ostavljeno jo{ po-ivanje narodu Bo`ijemu.

4:10 Jer koji u|e u pokoj njegov, i on po-iva od djela svojijeh, kao i Bog od svojijeh.

4:11 Da se postaramo dakle u}i u taj pokoj, da ne upadne ko u onu istu gatku nevjerstva.

4:12 Jer je `iva rije~ Bo`ija, i jaka, i o{trija od svakoga ma-a o{tra s obje strane, i prolazi tja do rastavljanja i du{e i duha, i zglavaka i mozga, i sudi mislima i pomislama srda-nijem.

4:13 I nema stvari nepoznate pred njim, nego je sve golo i otkriveno pred o~ima onoga kojemu govorimo.

4:14 Imaju}i dakle velikoga poglavara sve{teni~koga, koji je pro{ao nebesa, Isusa sina Bo`ijega, da se dr`imo priznanja.

4:15 Jer nemamo poglavara sve{teni~koga koji ne mo`e postradati s na{ijem slabostima, nego koji je u sva~emu isku{an, kao i mi osim grijeha.

4:16 Da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodat, da primimo milost i na|emo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomo}.

GLAVA 5

Jer svaki poglavar sve{teni~ki koji se iz ljudi uzima, za ljude se postavlja na slu`bu k Bogu, da prinosi dare i `rtve za grijeha,

5:2 Koji mo`e postradati s onima koji ne znadu i zalaze; jer je i on pod slabo{u.

5:3 I zato je du`an kako za narodne tako i za svoje grijeha prinositi.

5:4 I niko sam sebi ne daje ~asti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron.

5:5 Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude poglavar sve{teni~ki, nego onaj koji mu re-e: ti si moj sin, ja te danas rodih.

5:6 Kao {to i na drugome mjestu govori: ti si sve{tenik vavijek po redu Melhisedekovu.

5:7 On u dane tijela svojega moljenja i molitve k onome koji ga mo`e izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prino{a{e, i bi utje{en po svojoj pobo`nosti.

5:8 Iako i bija{e sin Bo`ij, ali od onoga {to postrada nau-i se poslu{anju.

5:9 I savr{iv{i se, postade svima koji ga poslu{a{e uzrok spasenija vje~noga.

5:10 I bi nare~en od Boga poglavar sve{teni~ki po redu Melhisedekovu.

5:11 Za kojega bismo vam imali mnogo govoriti {to je te{ko iskazati; jer ste postali slabi na slu{anju.

5:12 Jer vi koji bi valjalo da ste u-itelji po godinama, opet trebate da u-ite koje su prva slova rije~i Bo`ije; i postadoste da trebate mlijeka, a ne ja~ke hrane.

5:13 Jer koji se god hrani mlijekom, ne razumije rije~i pravde, jer je dijete.

5:14 A savr{enijeh je tvrda hrana, koji imaju osje}anja dugijem u-enjem obu~ena za razlikovanje i dobra i zla.

GLAVA 6

Zato da ostavimo po~etak Hristove nauke i da se damo na savr{enstvo: da ne postavljamo opet temelja pokajanja od mrtvih djela, i vjere u Boga,

6:2 Nauke kr{tenja, i metanja ruku, i vaskrsenija mrtvih, i suda vje~noga.

6:3 I ovo }emo u~initi ako Bog dopusti.

6:4 Jer nije mogu}e one koji su jednom prosvijetljeni, okusili dara nebeskoga, postali zajedni-ari Duha svetoga,

6:5 I okusili dobre rije-i Bo`ije, i sile onoga svijeta, i otpali,

6:6 Opet obnoviti na pokajanje, jer sami sebi novo raspinju i ru`e sina Bo`ijega.

6:7 Jer zemlja koja pije da`d {to ~esto na nju pada, i koja ra|a povr}e dobro onima koji je rade, prima blagoslov od Boga;

6:8 A koja iznosi trnje i ~i-ak, nepotrebna je i kletve blizu, koja se najposlije sa`e`e.

6:9 Ali od vas, ljubazni, nadamo se boljemu i {to se dr`i spasenija, ako i govorimo tako.

6:10 Jer Bog nije nepravedan da zaboravi djelo va{e i trud ljubavi koju pokazaste u ime njegovo, poslu`iv{i svetima i slu`e`i.

6:11 Ali `elimo da svaki od vas poka`e to isto staranje da se nad odr`i tvrdo do samoga kraja;

6:12 Da ne budete ljenivi, nego da se ugledate na one koji vjerom i trpljenjem dobijaju obe}anja.

6:13 Jer kad Bog Avraamu obe}a, ne imaju}i ni~im ve}ijem da se zakune, zakle se sobom,

6:14 Govore}i: zaista blagosiljaju}i blagoslovi}u te, i umno`avaju}i umno`i}u te.

6:15 I tako trpe}i dugo, dobi obe}anje.

6:16 Jer se ljudi ve}ijem kunu, i svakoj njihovoj sva|i svr{etak je zakletva za potvr|enje.

6:17 Zato i Bog kad {a{e na{ljednicima obe}anja obilnije da poka`e tvr|u savjeta svojega, u~ini posrednika kletvu:

6:18 Da bi u dvjema nepokolebljivijem stvarima, u kojima Bogu nije mogu}e slagati, imali jaku utjehu mi koji smo pribjegli da se uhvatimo za nad koji nam je dan,

6:19 Koji imamo kao tvrd i pouzdan lenger du{e, koji ulazi i za najdalje zavjese,

6:20 Gdje Isus u|e naprijed za nas, postav{i poglavar sve{teni~ki dovijeka po redu Melhisedekovu.

GLAVA 7

Jer ovaj Melhisedek bje{e car Salimski, sve{tenik Boga najvi{ega, koji srete Avraama kad se vra}a{e s boja careva, i blagoslovi ga;

7:2 Kojemu i Avraam dade desetak od svega. Prvo dakle zna-i car pravde, potom i car Salimski, to jest car mira:

7:3 Bez oca, bez matere, bez roda, ne imaju}i ni po-etka danima, ni svr{etka `ivotu, a ispore|en sa sinom Bo`ijim, i ostaje sve{tenik dovijeka.

7:4 Ali pogledajte koliki je ovaj kome je i Avraam patrijarh dao desetak od plijena.

7:5 Istina, i oni od sinova Levijevijeh koji primi{e sve{tenstvo, imaju zapovijest da uzimaju po zakonu desetak od naroda, to jest od bra}e svoje, ako su i izi{li iz bedara Avraamovijeh.

7:6 Ali onaj koji se ne broji od njihova roda, uze desetak od Avraama, i blagoslovi onoga koji ima obe}anje.

7:7 Ali bez svakoga izgovora manje blagoslovi ve}e.

7:8 I tako ovdje uzimaju desetak ljudi koji umiru, a onamo onaj za kojega se posvjedo~i da `ivi.

7:9 I, da ovako re~em, Levije koji uze desetak, dao je desetak kroz Avraama:

7:10 Jer bija{e jo{ u bedrima o~inima kad ga srete Melhisedek.

7:11 Ako je dakle savr{enstvo postalo kroz Levitsko sve{tenstvo (jer je narod pod njim zakon primio), kaka je jo{ potreba bila govoriti da }e drugi sve{tenik postati po redu Melhisedekovu a ne po redu Aronovu?

7:12 Jer kad se promijeni sve{tenstvo, mora se i zakon promijeniti.

7:13 Jer za koga se ovo govori on je od drugoga koljena, od kojega niko ne pristupi k oltaru.

7:14 Jer je poznato da Gospod na{ od koljena Judina iza|e, za koje koljeno Mojsije ne govori ni{ta o sve{tenstvu.

7:15 I jo{ je vi{e poznato da }e po redu Melhisedekovu drugi sve{tenik postati,

7:16 Koji nije postao po zakonu tjelesne zapovijesti nego po sili `ivota vje~noga.

7:17 Jer svjedo~i: ti si sve{tenik vavijek po redu Melhisedekovu.

7:18 Tako se ukida pre|a{nja zapovijest, {to bi slaba i zaludna.

7:19 Jer zakon nije ni{ta savr{io; a postavi bolji nad, kroz koji se pribli`ujemo k Bogu.

7:20 I jo{ ne bez zakletve:

7:21 Jer oni bez zakletve posta{e sve{tenici; a ovaj sa zakletvom kroz onoga koji mu govori: zakle se Gospod i ne}e se raskajati: ti si sve{tenik vavijek po redu Melhisedekovu.

7:22 Toliko boljega zavjeta posta Isus jamac.

7:23 I oni mnogi bi{e sve{tenici, jer im smrt ne dade da ostanu.

7:24 A ovaj, budu{i da ostaje vavijek, ima vje~no sve{tenstvo.

7:25 Zato i mo`e vavijek spasti one koji kroza nj dolaze k Bogu, kad svagda `ivi da se mo`e moliti za njih.

7:26 Jer takov nama treba{e poglavar sve{teni~ki: svet, bezazlen, ~ist, odvojen od grijehnika, i koji je bio vi{e nebesa;

7:27 Kojemu nije potrebno svaki dan, kao sve{tenicima, najprije za svoje grijehne `rtve prinositi, a potom za narodne, jer on ovo u~ini jednom, kad sebe prinese.

7:28 Jer zakon postavlja ljude za sve{tenike koji imaju slabost; a rije~ zakletve koje je re~ena po zakonu, postavi sina vavijek savr{ena.

GLAVA 8

A ovo je glava od toga {to govorimo: imamo takovoga poglavara sve{teni~koga koji sjedi s desne strane prijestola veli~ine na nebesima;

8:2 Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju na~ini Gospod, a ne ~ovjek.

8:3 Jer se svaki poglavar sve{teni~ki postavlja da prinosi dare i `rtve; zato valja da i ovaj {to ima {to }e prinijeti.

8:4 Jer da je na zemlji, ne bi bio sve{tenik, kad imaju sve{tenici koji prinose dare po zakonu,

8:5 Koji slu`e obli~ju i sjenu nebeskijeh stvari, kao {to bi re~eno Mojsiju kad {a{e skiniju da na~ini: gledaj, re~e, da na~ini{ sve po prilici koja ti je pokazana na gori.

8:6 A sad dobi bolju slu`bu, kao {to je i posrednik boljega zavjeta, koji se na bolijem obe}anjima utvrdi.

8:7 Jer da je onaj prvi bez mane bio, ne bi se drugome tra`ilo mjesta.

8:8 Jer kude{i ih govori: evo dani idu, govori Gospod, i na~ini}u s domom Izrailjevijem i s domom Judinijem nov zavjet;

8:9 Ne po zavjetu koji na~inih s ocevima njihovima u onaj dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Misirske; jer oni ne osta{e u zavjetu moje, i ja ne marih za njih, govori Gospod.

8:10 Jer je ovo zavjet koji }u na~initi s domom Izrailjevijem poslije onijeh dana, govori Gospod: da}u zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovima napisa}u ih, i bi}u im Bog, i oni }e biti meni narod.

8:11 I nijedan ne}e u~iti svojega bli`njega, i nijedan brata svojega, govore{i: poznaj Gospoda; jer }e me svi poznati od maloga do velikoga me|u njima.

8:12 Jer }u biti milostiv nepravdama njihovima, i grijeha njihovijeh i bezakonja njihovijeh ne}u vi{e spominjati.

8:13 A kad veli: nov zavjet, prvi na~ini vethijem; a {to je vetho i ostarjelo, blizu je kraja.

GLAVA 9

Tako i prvi zavjet ima{e pravde bogomoljstva i svetinju zemaljsku.

9:2 Jer skinija bje{e na~injena prva, u kojoj bija{e svije}njak i trpeza i postavljeni hljebovi, {to se zove svetinja.

9:3 A za drugim zavjesom bija{e skinija, koja se zove svetinja nad svetinjama,

9:4 Koja ima{e zlatnu kadionicu, i kov~eg zavjeta okovan svuda zlatom, u kome bija{e zlatan sud s manom, i palica Aronova, koja se bje{e omladila, i plo~e zavjeta.

9:5 A vi{e njega bijahu heruvimi slave, koji osjenjavahu oltar; o ~emu se ne mo`e sad govoriti redom.

9:6 A kad ovo bija{e tako ure|eno, ula`ahu sve{tenici svagda u prvu skiniju i savr{ivahu slu`bu Bo`iju.

9:7 A u drugu ula`a{e jednom u godini sam poglavar sve{teni~ki, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodna neznanja.

9:8 Ovijem pokaziva{e Duh sveti da se jo{ nije otvorio put svetijeh, dokle prva skinija stoji;

9:9 Koja ostade prilika za sada{nje vrijeme, u koje se prinose dari i `rtve, i ne mogu da se svr{e po savjesti onoga koji slu`i.

9:10 Osim u jelima i pi}ima, i razli~nom umivanju i pravdanju tijela, koje je postavljeno do vremena popravljenja.

9:11 Ali do{av{i Hristos, poglavar sve{teni~ki dobara koja }e do{i, kroz bolju i savr{eniju skiniju, koja nije rukom gra|ena, to jest, nije ovoga stvorenja,

9:12 Ni s krvlju jar~ijom, niti tele}om, nego kroz svoju krv u|e jednom u svetinju, i na|e vje~ni otkup.

9:13 Jer ako krv jun~ija i jar~ija, i pepeo juni~in, pokropiv{i njom opoganjene, osve}uje na tjelesnu ~istotu;

9:14 Akamoli ne}e krv Hrista, koji Duhom svetijem sebe prinese bez krivice Bogu, o~istiti savjest na{u od mrtvih djela, da slu`imo Bogu `ivome i istinome?

9:15 I zato je novome zavjetu posrednik, da kroz smrt, koja bi za otkup od prestupaka u prvome zavjetu, obe}anje vje~noga na{ljedstva prime zvani.

9:16 Jer gdje je zavjet valja da bude i smrt onoga koji ~ini zavjet.

9:17 Jer je zavjet po smrti potvr|en: budu{i da nema nikakve sile dok je `iv onaj koji ga je na~inio.

9:18 Jer ni prvi nije utvr|en bez krvi.

9:19 Jer kad Mojsije izgovori sve zapovijesti po zakonu svomu narodu, onda uze krvi jar~ije i tele}e, s vodom i vunom crvenom i isopom, te pokropi i knjigu i sav narod

9:20 Govore}i: ovo je krv zavjeta koji Bog na~ini s vama.

9:21 A tako i skiniju i sve sudove slu`bene pokropi krvlju.

9:22 I gotovo sve se krvlju ~isti po zakonu, i bez proljeva krvi ne biva opro{tenje.

9:23 Tako je trebalo da se obli~ja nebeskijeh ovima ~iste, a sama nebeska boljijem `rtvama od ovijeh.

9:24 Jer Hristos ne u|e u rukotvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da se pokak`e sad pred licem Bo`ijim za nas;

9:25 Niti da mnogo puta prinosi sebe, kao {to poglavar sve{teni~ki ulazi u svetinju svake godine s krvlju tu|om:

9:26 Ina~e bi on morao mnogo puta stradati od postanja svijeta; a sad jednom na svr{etku vijeka javi se da svojom `rtvom satre grijeh.

9:27 I kao {to je ljudima odre|eno jednom umrijeti, a potom sud:

9:28 Tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogijeh grijeh; a drugom }e se javiti bez grijeha na spasenije onima koji ga ~ekaju.

GLAVA 10

Jer zakon imaju}i sjen dobara koja }e do{i, a ne samo obli~je stvari, ne mo`e nikada savr{iti one koji pristupaju svake godine i prinose one iste `rtve.

10:2 Ina~e bi prestale prinositi se, kad oni koji slu`e ne bi vi{e imali nikake savjesti za grijeh, kad se jednom o~iste;

10:3 Nego se njima svake godine ~ini spomen za grijeh.

10:4 Jer krv jun~ija i jar~ija ne mo`e uzeti grijeha.

10:5 Zato ulaze}i u svijet govori: `rtava i darova nijesi htio, ali si mi tijelo pripravio.

10:6 @rtve i prilozu za grijeh nijesu ti bili ugodni.

10:7 Tada rekoh: evo do|oh, u po~etku knjige pisano je za mene, da u~inim volju tvoju, Bo`e.

10:8 I vi{e kazav{i: priloga i prinosa i `rtava, i `rtava za grijeh nijesi htio, niti su ti bili ugodni, {to se po zakonu prinose;

10:9 Tada re~e: evo do|oh da u~inim volju tvoju, Bo`e. Ukida prvo da postavi drugo.

10:10 Po kojoj smo volji mi osve}eni prinosem tijela Isusa Hrista jednom.

10:11 I svaki sve{tenik stoji svaki dan slu`e}i i jedne `rtve mnogo puta prinose}i koje nikad ne mogu uzeti grijeha.

10:12 A on prinosa{v{i jedinu `rtvu za grijeh sjedi svagda s desne strane Bogu,

10:13 ^ekaju}i dalje dok se polo`e neprijatelji njegovi podno`je nogama njegovima.

10:14 Jer jednjem prinosem savr{io je vavijek one koji bivaju osve}eni.

10:15 A svjedo~i nam i Duh sveti; jer kao {to je naprijed kazano:

10:16 Ovo je zavjet koji }u na~initi s njima poslije onijeh dana, govori Gospod: da}u zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovijem napisa}u ih;

10:17 I grijeha njihovijeh i bezakonja njihovijeh ne}u vi{e spominjati.

10:18 A gdje je opro{tenje ovijeh ondje vi{e nema priloga za grijeh.

10:19 Imaju}i dakle slobodu, bra}o, ulaziti u svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novijem i `ivijem.

10:20 Koji nam je obnovio zavjetom, to jest tijekom svojijem,

10:21 I sve{tenika velikoga nad domom Bo`ijim:

10:22 Da pristupamo s istinjem srcem u punoj vjeri, o~i}eni u srcima od zle savjesti, i umiveni po tijelu vodom ~istem;

10:23 Da se dr`imo tvrdo priznanja nada: jer je vjeran onaj koji je obe}ao;

10:24 I da razumijevamo jedni drugoga u podbunjivanju k ljubavi i dobrijem djelima,

10:25 Ne ostavljaju}i skup{tine svoje, kao {to neki imaju obi~aj, nego jedan drugoga svjetuju}i, i toliko ve}ma koliko vidite da se pribli`uje dan sudni.

10:26 Jer kad mi grije{imo navalice po{to smo primili poznanje istine, nema vi{e `rtve za grijeh;

10:27 Nego stra{no ~ekanje suda, i revnost ognja koji }e da pojede one koje se suprote.

10:28 Ko prestupi zakon Mojsijev, bez milosti umire kod dva ili tri svjedoka.

10:29 Koliko mislite da }e gore muke zaslu`iti onaj koji sina Bo`ijega pogazi, i krv zavjeta kojom se osveti za poganu uzdr`i, i Duha blagodat naru`i?

10:30 Jer znamo onoga koji re~e: moja je osveta, ja }u vratiti, govori Gospod; i opet: Gospod }e suditi narodu svojemu.

10:31 Stra{no je upasti u ruke Boga `ivoga.

10:32 Opominjite se pak prvijeh dana svojijeh, u koje se prosvijetliste i mnogu borbu stradanja podnesoste,

10:33 Koje postav{i gledanje sa sramota i nevolja, a koje postav{i drugovi onima koji `ive tako.

10:34 Jer se na okove moje sa`aliste, i dadoste s rado}u da se razgrabi va{e imanje, znaju}i da imate sebi imanje bolje i nepropadljivo na nebesima.

10:35 Ne odbacujte dakle slobode svoje, koja ima veliku platu.

10:36 Jer vam je trpljenje od potrebe da volju Bo`iju savr{iv{i primite obe}anje.

10:37 Jer jo{ malo, vrlo malo, pak }e do}i onaj koji treba da do|e i ne}e odocniti.

10:38 A pravednik `ivlje}e od vjere; ako li otstupi ne}e biti po volji moje du{e.

10:39 A mi, bra}o, nijesmo od onijeh koji otpajaju na pogibao, nego on onijeh koji vjeruju da spasu du{e.

GLAVA 11

Vjera je pak tvrdo ~ekanje onoga ~emu se nadamo, i dokazivanje onoga {to ne vidimo.

11:2 Jer u njoj stari dobi{e svjedo~anstvo.

11:3 Vjerom poznajemo da je svijet rije~ju Bo`jom svr{en, da je sve {to vidimo iz ni{ta postalo.

11:4 Vjerom prinese Avelj Bogu ve}u `rtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedo~anstvo da je pravednik, kad Bog posvjedo~i za dare njegove; i kroz nju on mrtav jo{ govori.

11:5 Vjerom bi Enoh prenesen da ne vidi smrti; i ne na|e se, jer ga Bog premjesti, jer prije nego ga premjesti, dobi svjedo~anstvo da ugodi Bogu.

11:6 A bez vjere nije mogu}e ugoditi Bogu; jer onaj koji ho}e da do|e k Bogu, valja da vjeruje da ima Bog i da pla}a onima koji ga tra`e.

11:7 Vjerom Noje primiv{i zapovijest i pobjav{i se onoga {to jo{ ne vidje, na~ini kov~eg za spasenije doma svojega, kojijem osudi sav svijet, i postana{ljednik pravde po vjeri.

11:8 Vjerom poslu}a Avraam kad bi pozvan da izi|e u zemlju koju {a}e da primi u na{ljedstvo, i izi|e ne znaju}i kuda ide.

11:9 Vjerom do|e Avraam u zemlju obe}anu, kao u tu|u, i u kolibama `ivlja}e s Isakom i s Jakovom, suna{ljednicima obe}anja toga.

11:10 Jer ~eka}e grad koji ima temelje, kojemu je zidar i tvorac Bog.

11:11 Vjerom i sama Sara nerotkinja primi silu da zatrudni, i rodi preko vremena starosti; jer dr`a}e za vjerna onoga koji obe}a.

11:12 Zato se i rodi}e od jednoga, jo{ gotovo mrtvoga, kao zvijezde nebeske mno{tvom, i kao nebrojeni pijesak pokraj mora.

11:13 U vjeri pomrije}e svi ovi ne primiv{i obe}anja, nego ga vidjev{i izdaleka, i pokloniv{i mu se, i priznav{i da su gosti i do{ljac i na zemlji.

11:14 Jer koji tako govore pokazuju da tra`e ota~anstva.

11:15 I da bi se oni opomenuli onoga iz kojega izi|o}e, imali bi vrijeme da se vrate.

11:16 Ali sad bolje `ele, to jest nebesko. Zato se Bog ne stidi njih nazvati se Bog njihov; jer im pripravi grad.

11:17 Vjerom privede Avraam Isaka kad bi ku{an, i jedinorodnoga prino{a}e, po{to bje}e primio obe}anje,

11:18 U kojemu bje}e kazano: u Isaku nazva}e ti se sjeme;

11:19 Pomisliv{i da je Bog kadar i iz mrtvih vaskrsnuti; zato ga i uze za priliku.

11:20 Vjerom blagoslovi Isak Jakova i Isava u stvarima koje }e do}i.

11:21 Vjerom blagoslovi Jakov umiru}i svakoga sina Josifova, i pokloni se vrhu palice njegove.

11:22 Vjerom se opominja Josif umiru}i izlaska sinova Izrailjevijeh, i zapovijeda za kosti svoje.

11:23 Vjerom Mojsija, po{to se rodi, kri}e tri mjeseca roditelji njegovi, jer vidje}e krasno dijete, i poboja}e se zapovijesti careve.

11:24 Vjerom Mojsije, kad bi veliki, ne htjede da se naziva sin k}eri Faraonove;

11:25 I volje stradati s narodom Bo`ijim, negoli imati zemaljsku sladost grijeha:

11:26 Dr`av{i sramotu Hristovu za ve}e bogatstvo od svega blaga Misirskoga; jer gleda}e na platu.

11:27 Vjerom ostavi Misir, ne pobjav{i se ljutine careve; jer se dr`a}e onoga koji se ne vidi, kao da ga vi|a}e.

11:28 Vjerom u~ini pashu i proljev krvi, da se onaj koji gublja}e prvoro|ene ne dotakne do njih.

11:29 Vjerom prije|o}e Crveno More kao po suhoj zemlji; koje i Misirci oku{av{i potopi}e se.

11:30 Vjerom pado}e zidovi Jerihonski, kad se obilazi oko njih sedam dana.

11:31 Vjerom Raav kurva ne pogibe s nevjernicima, primiv{i uhode s mirom, i izvedav{i ih drugim putem.

11:32 I {ta }u jo{ da ka`em? Jer mi ne bi dostalo vremena kad bih stao pripovijedati o Gedeonu, i o Varaku i Samsonu i Jeftaju, o Davidu i Samuilu, i o drugim prorocima,

11:33 Koji vjerom pobijedi{e carstva, u~ini{e pravdu, dobi{e obe}anja, zatvori{e usta lavovima,

11:34 Ugasi{e silu ognjenu, uteko{e od o{trica ma-a, oja~a{e od nemo}i, posta{e jaki u bitkama, rastjera{e vojske tu|e;

11:35 @ene primi{e svoje mrtve iz vaskrsenija; a drugi bi{e pobijeni, ne primiv{i izbavljenja, da do-
biju bolje vaskrsenije;

11:36 A drugi ruganje i boj podneso{e, pa jo{ i okove i tamnice;

11:37 Kamenjem pobijeni bi{e, pretrveni bi{e, isku{ani bi{e, od ma-a pomrije{e; ido{e u ko`usi-
ma i u kozjim ko`ama, u sirotinji, u nevolji, u sra-
moti;

11:38 Kojijeh ne bija{e dostojan svijet, po pusti-
njama potuca{e se, i po gorama i po pe}inama i po
rupama zemaljskijem.

11:39 I ovi svi dobiv{i svjedo~anstvo vjerom ne
primi{e obe}anja;

11:40 Jer Bog ne{to bolje za nas odredi, da ne
prime bez nas savr{enstva.

GLAVA 12

Zato dakle i mi imaju{i oko sebe toliku gomilu
svjedoka, da odbacimo svako breme i grijeh
koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da tr~imo u bi-
tku koja nam je odre|ena,

12:2 Gledaju{i na na~elnika vjere i svr{itelja
Isusa, koji mjesto odre|ene sebi radosti pretrplje
krst, ne mare{i za sramotu, i sjede s desne strane
prijestola Bo`ijega.

12:3 Pomislite dakle na onoga koji je takovo
protivljenje protiv sebe od grje{nika podnio, da ne
oslabe du{e va{e i da vam ne dotu`i.

12:4 Jer jo{ do krvi ne do|oste bore{i se protiv
grijeha,

12:5 I zaboraviste utjehu koju vam govori, kao
sinovima: sine moj! ne pu{taj u nemar karanja Go-
spodnja, niti gubi volje kad te on pokara;

12:6 Jer koga ljubi Gospod onoga i kara; a bije
svakoga sina kojega prima.

12:7 Ako trpite karanje, kao sinovima pokazuje
vam se Bog: jer koji je sin kojega otac ne kara?

12:8 Ako li ste bez karanja, u kojemu svi dijel
dobi{e, daklem ste kopilad, a ne sinovi.

12:9 Ako su nam dakle tjelesni ocevi na{i kara-
~i, i bojimo ih se, kako da ne slu{amo oca duhova,
da `ivimo?

12:10 Jer oni za malo dana, kako im ugodno bje-
{e, karahu nas; a ovaj na korist, da dobijemo dijel
od njegove svetinje.

12:11 Jer svako karanje kad biva ne ~ini se da je
radost, nego `alost; ali poslije da}e miran rod prav-
de onima koji su nau~eni njime.

12:12 Zato oslabljene ruke i oslabljena koljena
ispravite,

12:13 I staze poravnite nogama svojima, da ne
svrne {to je hromo, nego jo{ da se iscijeli.

12:14 Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovoga
niko ne}e vidjeti Gospoda.

12:15 Gledajte da ko ne ostane bez blagodati
Bo`ije: da ne uzraste kakav korijen gr~ine, i ne
u~ini pakost, i tijekom da se mnogi ne opogane.

12:16 Da ne bude ko kurvar ili opoganjen, kao
Isav, koji je za jedno jelo dao prvorodstvo svoje.

12:17 Jer znate da je i potom, kad {a{e da primi
blagoslov, odba~en; jer pokajanje ne na|e mjesta,
ako ga i sa suzama tra`a{e.

12:18 Jer ne pristupiste ka gori koja se mo`e
opipati, i ognju razgorjelom, oblaku, i pomr~ini i
oluji,

12:19 I trubnom glasu, i glasu rije~i, kojega se
odreko{e oni koji ~u{e, da ne ~uju vi{e rije-i;

12:20 Jer ne mogahu da podnesu ono {to se za-
povijeda{e: ako se i zvijer dotakne do gore, bi}e
kamenjem ubijena.

12:21 I tako stra{no bje{e ono {to se vidje da
Mojsije re~e: upla{io sam se i drk}em.

12:22 Nego pristupiste k Sionskoj gori, i ka gra-
du Boga `ivoga, Jerusalimu nebeskome, i mnogi-
jem hiljadama an|ela,

12:23 K saboru i crkvi prvorodnijeh koji su na-
pisani na nebesima, i Bogu, sudiji sviju, i duhovi-
ma savr{enijeh pravednika,

12:24 I k Isusu, posredniku zavjeta novoga, i krvi kropljenja, koja bolje govori negoli Aveljeva.

12:25 Ali gledajte da se ne odre~ete onoga koji govori; jer kad oni ne uteko{e koji se odreko{e onoga koji prorokova{e na zemlji, akamoli mi koji se odri~emo nebeskoga,

12:26 Koje ga glas potrese onda zemlju, a sad obe}a govore}i; jo{ jednom ja }u potresti ne samo zemlju nego i nebo.

12:27 A {to veli: jo{ jednom, pokazuje da }e se ukinuti ono {to se pomi~e, kao stvoreno, da ostane ono {to se ne pomi~e.

12:28 Zato, primaju}i carstvo nepokolebano, da imamo blagodat kojom slu`imo za ugodnost Bogu, s po{tovanjem i sa strahom.

12:29 Jer je Bog na{ oganj koji spaljuje.

GLAVA 13

Ljubav bratinska da ostane me|u vama.

13:2 Gostoljubivosti ne zaboravljajte; jer neki ne znaju}i iz gostoljubivosti primi{e an|ele na konak.

13:3 Opominjite se su`nja kao da ste s njima svezani, onijeh kojima se nepravda ~ini kao da ste i sami u tijelu.

13:4 @enidbu da dr`e svi u ~asti, i postelja `enidbena da bude ~ista; a kurvarima i preljubo~incima sudi}e Bog.

13:5 Ne budite srebroljupci; budite zadovoljni onijem {to imate. Jer on re~e: ne}u te ostaviti, niti }u od tebe oступiti;

13:6 Tako da smijemo govoriti: Gospod je moj pomo}nik, i ne}u se bojati; {ta }e mi u~initi ~o-vjek?

13:7 Opominjite se svojijeh u~itelja koji vam kaziva{e rije~ Bo`iju; gledajte na svr{etak njihova `ivljenja, i ugledajte se na vjeru njihovu.

13:8 Isus Hristos ju~e je i danas onaj isti i vavijek.

13:9 U nauke tu|e i razli~ne ne pristajte; jer je dobro blagoda}u utvr|ivati srca, a ne jelima, od kojijeh ne ima{e koristi oni koji `ivlja{e u njima.

13:10 Imamo pak oltar od kojega oni ne smiju jesti koji slu`e skiniji.

13:11 Jer kojijeh `ivotinja krv unosi poglavar sve{teni~ki u svetinju za grijeh, onijeh se tjelesa spaljuju izvan okola.

13:12 Zato Isus, da osveti narod krvlju svojom, izvan grada postrada.

13:13 Zato dakle da izlazimo k njemu izvan okola, nose}i njegovu sramotu.

13:14 Jer ovdje nemamo grada koji }e ostati, nego tra`imo onaj koji }e do}i.

13:15 Kroz njega dakle, da svagda prinosimo Bogu `rtvu hvale, to jest plod usana koje priznaju ime njegovo.

13:16 A dobro ~initi i davati milostinju ne zaboravljajte; jer se takovijem `rtvama uga|a Bogu.

13:17 Slu{ajte u~itelje svoje i pokoravajte im se, jer se oni staraju za du{e va{e, kao koji }e dati odgovor, da to s rado}u ~ine, a ne uzdi}u}i; jer vam ovo ne poma`e.

13:18 Molite se Bogu za nas. Jer se nadamo da imamo dobru savjest, staraju}i se u svemu dobro da `ivimo.

13:19 A odvi{e molim ~inite ovo, da bih se prije vratio k vama.

13:20 A Bog mira, koji izvede iz mrtvijeh velikoga pastira ovcama, krvlju zavjeta vje~noga, Gospoda na{ega Isusa Hrista,

13:21 Da vas savr{i u svakome djelu dobrom, da u~inite volju njegovu, ~ine}i u vama {to je ugodno pred njim, kroz Isusa Hrista, kojemu slava va vijek vijeka. Amin.

13:22 Molim vas pak, bra}o, primite rije~ pou~enja; jer ukratko napisah i poslaha vam.

13:23 Znajte da je oti{ao na{ brat Timotije, s kojijem, ako skoro do|e, vidje}u vas.

13:24 Pozdravite sve u~itelje svoje i sve svete. Pozdravljaju vas bra}a, koja su iz Talijanske.

13:25 Blagodat sa svima vama. Amin.